

Молбата ѝ се изпълни: тя цѣла се покри съ стѣклени листа.

Елхата се зарадва и се възгордѣ прѣдъ своитѣ другарки.

Слѣдъ день два се явила буря съ едра градушка и строшила стѣкленитѣ листа на елхата.

Заплакала и затѣжила елхата:

— Господи, сега разбрахъ, че живота е труденъ за всички. Азъ бѣхъ недоволна отъ коравитѣ иглисти листа, а сега е още по-лошо безъ тѣхъ: азъ съмъ оголена и смазана! . . . Изпрати ми отново първитѣ листа!

Господъ така и направилъ. Елхата се облѣкла съ бодливитѣ листа, съ каквито я виждаме днесъ.

